

ORNIS FENNICA

XXI, N:o 4

1944, 1. XII.

SUOMEN LINTUTIETEELLISEN YHDISTYKSEN JULKAISEMA
UTGIVEN AV ORNITOLOGISKA FÖRENINGEN I FINLAND

Toimitus Redaktion *P. Palmgren, O. Kalela*

Professori Ilmari Välikangas 60-vuotias.

Suomen Lintutieteellisen Yhdistyksen monivuotinen puheenjohtaja, Helsingin Yliopiston eläintieteen professori Ilmari Välikangas täytti jouluk. 5 p. 60 vuotta.

Filosofian kandidaatiksi tulostaan lähtien v. 1911 prof. Välikangas on yhtäjaksoisesti toiminut Helsingin Yliopiston Eläintieteellisen laitoksen palveluksessa, aluksi zootomisen osaston kurssinjohtajana, sitten eläintieteellisen museon kustoksena ja dosenttina sekä v:sta 1938 lähtien professorina ja laitoksen esimiehenä. Lisäksi hän on ollut Tietosanakirjan toimitussihteerinä, jonkin aikaa oppikoulun opettajanakin, jotapaitsi hänen kykyään on käytetty monissa erikois- ja luottamustehtävissä, etenkin Yliopiston ja tieteellisten seurojen piirissä.

Prof. Välikankaan erikoisalana on planktonitutkimus (mm. laaja väitöskirja Helsingin satama-alueen planktonista v:lta 1926), mutta toisena pääsuuntana hänen monipuolisessa tuotannossaan on epäilemättä lintutiede. Lukuisimmat ovat muuttotutkimusta koskevat ornitologiset julkaisut, joista monet hauskaan, vilkkaaseen muotoon laadittuina ovat olleet omiaan levittämään harrastusta muuttoilmiöitä ja rengasmerkintää kohtaan myös ulkopuolelle ahtaasti tieteellisten piirien. Prof. Välikankaan kustoskauteina rengastustyö eläintieteellisessä museossa saavuttikin laajat mittasuhteet ja on johtanut kuniin, laajalti kotimaan ulkopuolellakin arvostettuihin tuloksiin. Tähän huomioon on tärkeältä osalta vaikuttanut meikäläisten rengastustulosten esitystapa, kukin „kertomushan“ muodostaa oman tutkielmansa vertailuin aikaisempiin saavutuksiin. Muuttotutkimuksiin liittyy tavallaan perusteellinen *Rissa tridactylan* invaasiota koskeva selvittely v:lta 1930, ensimmäinen laajempi lintuinvaasioita koskeva meikäläinen tutkimus. Prof. Välikankaan lintutieteellinen pääteos on kuitenkin v. 1937 ilmestynyt Suursaaren maalinnustoa koskeva tutkimus, tarkin laajahkon maa-alueen linnustoa koskeva kvantitatiivinen selvittely meillä ja yleensä Pohjoismaissa monine mielenkiintoisine ekologisine ja eläinmaantieteellisine erikoiskysymyksineen.

Suomen Lintutieteellinen Yhdistys tuntee suurta kiitollisuutta prof. Välikangasta kohtaan siitä, että hän, prof. Kivirikon v. 1935 erottua, ennestäänkin suuresta työmäärästään huolimatta on ottanut hoitaakseen yhdistyksen puheenjohtajan tehtävät, joihin hän tieteellisen perehtyneisyytensä, tasapuolisuutensa ja reippaan nuorekkaan esiintymisensä vuoksi on mitä sopivin. Tuo puheenjohtajakausi on sattunut vaiherikkaaseen aikaan. Sen alkupuoli oli yhdistyksen työntäyteisintä kautta. Uutena työmuotona saatiin mm. aikaan suoranainen kansainvälinen yhteistoiminta Helsingissä ja Tartossa pidettyjen eestiläis-suomalaisten lintutieteilijäinpäivien muodossa. On selvää, että katkenneen rauhantilan täytyi erityisen haitallisesti vaikuttaa meidän yhdistykseemme, jonka toiminta ratkaisevasti perustuu sen nuoren polven työhön, mutta voimme todeta yhdistyksen tämänkin raskaimman vaiheensa kunnialla ylittäneen: kokouksia on tosin saattanut olla harvemmin kuin normaalioloissa, mutta niiden sisältö ei ole ollut vähemmän antoisa ja harrastus lintutieteeseen on pysynyt herpaantumattomana. Samalla kun Suomen Lintutieteellinen Yhdistys lausuu parhaat onnentoivotuksensa puheenjohtajalleen

